

عباس پناهی در سال ۱۳۵۴ در شهر تنکابن به دنیا آمد و تحصیلات مقدماتی را در این شهر گذراند. وی مدرک کارشناسی را در رشته ی تاریخ از دانشگاه تربیت معلم تهران در سال ۱۳۷۷ و با عنوان دانشجوی برگزیده اخذ کرد. کارشناسی ارشد را در سال ۱۳۷۹ از گروه تاریخ دانشگاه شهید بهشتی و دکترای تخصصی خود را در سال ۱۳۸۸ دریافت کرد.

حوزه تحقیقات دکتر پناهی در زمینه گیلان پژوهی، قاجار شناسی و صفویه پژوهی است. از مولف مقالات علمی و پژوهشی گوناگونی در فصلنامه های پژوهشی داخلی و خارجی منتشر شده است. در کارنامه ی پژوهشی وی چاپ بیش از پانزده کتاب، دوازده طرح پژوهشی و دانشگاهی، چهل مقاله، دهها سخنرانی ملی و بین المللی به چشم می خورد. بخش مهمی از پژوهش های محقق درباره مطالعات گیلان شناسی و صفویه پژوهی است. وی علاوه بر این که عضو هیات علمی دانشگاه گیلان است، با مجله گیلان ما، ماه نامه تخصصی کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، بنیاد دایره المعارف اسلامی و مرکز آرشیو و اسناد مجلس شورای اسلامی و سایر مراکز آرشیوی و اسنادی همکاری پژوهشی دارد. تالیفات محقق عبارتند از: دیلم خاصه، مردم شناسی جنت رودبار و تاریخ نگاری و ماخذ شناسی تحلیلی گیلان در عصر صفوی، ماخذ شناسی جنبش جنگل، سردار مورخ، کارکرد سیاسی و اجتماعی کبیان لاهیجان، عریضه های مردم گیلان به مجلس شورای ملی (دوره دوم تا پنجم)، عریضه های مردم گیلان به مجلس شورای ملی (مجلس ششم تا سیزدهم)، تاریخ عرفان و تصوف گیلان و فراز و فرود روابط اعراب با مردم خراسان، ماخذ شناسی تحلیلی توصیفی گیلان در عصر صفویه، ماخذ شناسی تحلیلی جنبش جنگل، اسناد گیلان در دوره مشروطیت (زیر چاپ) درآمدی بر حوزه ها و دپارتمان های ایران شناسی در اروپا، امریکای شمالی و ژاپن و چند پژوهش دیگر اشاره کرد.